

Уведено у нови инвентар бр. ~~1852 (1)~~

1 јануара 1942 год.

Београд
ЗАКОН

ОД 28. ТРАВЊА (АПРИЛА) 1916.

О ПРИНУДНОЈ НАГОДИ (РАВНАЊУ) ВАН СТЕЧАЈА И О
ПРЕИНАЦИ НЕКИХ НАРЕЂЕЊА СТЕЧАЈНОГ ЗАКОНА И
ЗАКОНА О ПОВИЈАЊУ ПРАВНИХ ДЈЕЛА ГЛЕДЕ ИМОВИНЕ
ИНСОЛВЕНТНА ДУЖНИКА

НАРЕДБА

БАНА КРАЉЕВИНА ХРВАТСКЕ, СЛАВОНИЈЕ И ДАЛМАЦИЈЕ

ОД 1. РУЈНА 1916. БРОЈ 17.500.

О ПОСТУПКУ КОД ПРИНУДНЕ НАГОДЕ (РАВНАЊА) ВАН
СТЕЧАЈА, ИЗДАНА НА ОСНОВИ ЗАКОНА ОД 28 ТРАВЊА 1916.

НЕКЕ ОДРЕДБЕ ЗАКОНСКЕ

НА КОЈЕ СЕ ПОЗИВАЈУ РЕЧЕНИ ЗАКОН И НАРЕДБА

(Обнародовано у „Службеним Новинама“ Краљевине Срба, Хрвата
и Словенаца од 25. априла 1922. број 89).

ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА
КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
БЕОГРАД — 1922.

МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ

Бр. 7328.

14. фебруара 1922 год.

Београд.

Чланом 13. Закона о буџетским дванаестинама за јануар и фебруар 1922. године од 31. децембра 1921. године, обнародованом у „Службеним Новинама“ број 294. А, проширени су на целу Краљевину Закон од 28. априла 1916. године о принудној нагодби ван стечаја и о преинаци неких наређења стечајног закона и закона о побијању правних дела гледе имовине инсолвентних дужника, који закон вреди на територији Хрватске и Славоније, — скупа са наредбама којима је тај закон проведен. Текст њихов који се овде објављује гласи:

I.

ЗАКОН

од 28. травња 1916.

о принудној нагоди (равнању) ван стечаја и о преинаци неких наређења стечајног закона и закона о побијању правних дјела гледе имовине инсолвентна дужника.

§ 1.

Овлаштује се бан краљевина Хрватске, Славоније и Далмације, да наредбом уведе и уреди поступак о принудној нагоди ван стечаја и да преиначи наређења садржана у стечајном закону од 28. ожујка 1897, и у

Сл. в. д.

36199

закону о побијању правних дјела гледе имовине инсолвентна дужника од 24. ожујка 1897., у колико су у свези с новим уређењем.

§ 2.

Наређење друге тачке § 198. стечајног закона од 28. ожујка 1897. преиначује се, те има гласити:

2. ако сброј тражбина пристајућих вјеровника сачињава бар двије трећине сброја свих тражбина овлашћених на гласовање.

§ 3.

Ако чин не пада под строже установе казног закона, крив је преступка и има се казнити строгим затвором од једнога тједна до једне године.

1. вјеровник, који си у поступку принудне нагоде ван стечаја даде потајно намакнути или обећати имовинску корист за то, да при гласовању о принудној нагоди ван стечаја гласује у одређеном смјеру или да се од гласовања устегне;

2. тко у том поступку пријавља тражбине знајући, да су измишљене или да нијесу ваљане, и то зато, да узмогне вршити права вјеровника у нагодном поступку у опће или у већој мјери него ли би му припадало без тих тражбина.

§ 4.

Крив је преступка и има се казнити по пређашњем §-у 3. нагодни управитељ и нагодни поузданик, који си у поступку принудне нагоде ван стечаја за своје дјеловање у том својству уопће или у поједином којем случају даде на штету вјеровника обећати или намакнути имовинску корист.

§ 5.

Проведба овога закона повјерава се бану краљевина Хрватске, Славоније и Далмације, који ће установити и дан, када закон има ступити на снагу.

II.

НАРЕДБА

бана краљевина Хрватске, Славоније
и Далмације

од 1. рујна 1916. број 17.500.

о поступку код принудне нагоде (равнања) ван стечаја, издана на темељу овласти, подијељене у закону од 28. травња 1916. о принудној нагоди ван стечаја и о преинаци неких наређења стечајног закона и закона о побијању правних дјела гледе имовине инсолвентна дужника.

I. ОДСЈЕК

Отворење поступка о нагоди.

§ 1.

Дужник, ако изјави, да његови дугови надилазе активну имовину, или уопће да не може својих дугова платити, а трговац и трговачко друштво и онда, ако изјави, да је обуставило исплаћивање дугова, може предложити, да се отвори поступак о принудној нагоди ван стечаја.

Нијесу ли тај приједлог ставили сви чланови јавнога трговачког друштва или сви нутарњи (јавни) чланови командитнога друштва или сви ликвидатори таквих друштава, или нијесу ли они о том споразумни, може се поступак отворити, само ако је презадуженост или обустава плаћања вјеродостојним начином засвједочена.

Речено у алинеји 2. вриједи и за дионичарска друштва, задруге, јуристичка лица и неуручене оставине последи данога наследног очитовања (изјаве о

примању наслеђа), ако нијесу ставили тај приједлог, дотично ако нијесу с тим приједлогом споразумни сви они, који су овлаштени на њихово заступање (у смислу стеч. закона, дотично (односно) код јуристичких лица у смислу правила или опћених законских прописа).

За кућну задругу по смислу закона од 9. евибња 1889. може ставити такав приједлог кућегосподар (старешина задруге) уз потврду опћинског поглаварства (суда), да је с њиме споразумна већина задругара с правом гласа.

За лице, које није способно, да само настоји о својим пословима, може тај приједлог ставити његов законити заступник, али уз приволу надштитничке области (старатељског судије).

Ако ли је већ захтијevano отворење стечаја, може дужник, док год није стечај отворен, предложити да се отвори нагодни поступак.

§ 2.

За нагодни поступак надлежан је онај суд, који би био надлежан за отворење стечаја над истим молитељем.

Читав нагодбени поступак увијек па и код зборних судова води у име дотичнога суда један судач инокосно.

Судац има на своју надлежност пазити по званичкој дужности.

§ 3.

Приједлог за отворење нагодног поступка има се ставити у писменом поднеску или у молби примљеној у записник код суда. Записник о таковој молби има молитељ пред судом сам потписати, док им потпис на писменом поднеску или на пуномоћи приложеној том поднеску, мора суд или кр. јавни биљежник овјеровити.

§ 4.

Дужник, кад предлаже, да се отвори нагодни поступак мора подједно ставити нагодну понуду.

Тому мора дужник прикlopити исказ (приложити списак) својих вјеровника и провизорну биланцу, у којој има бити наведен барем коначни зброј свих дугова и све активне имовине. Даље имаду се навести све дужникове некретнине и дужникова укњижена права на некретнине уз назнаку података о земљишним уписима (уписима у интабулационе књиге). У исказу вјеровника имаду се назначити сви дугови уз назнаку пребивалишта дотичних вјеровника, а ако је вјеровник у сродству или тазбини с дужником, тада се има назначити, какво је то сродство или тазбина. У том исказу имаде се навести, припадали којем вјеровнику по стечајном закону право на пребој или разлудбу,*) те опет да ли је тражбина којег вјеровника осигурана обвезом другог мјеничног дужника или иног дужника или јамца, или на који други начин; при том има се истакнути, на које се предмете протезе пребојно или разлудно право, те од када постоји таково особито право или осигурње, као и то, на којем се оно наслову оснива.

Дужник има тај исказ и провизорну биланцу потписати и подједно изјавити, да је приправан положити проказну присогу (заклетву), какова је прописана у §-у 39. За дионичарска друштва, задруге и јуристичка

*) Значење по речи: „разлудба“ „разлудна права“ види се из § 35. хрватског стечајног закона, који гласи:

„Вјеровници, којим у смислу овога закона пристоји право на разлудену подмирбу, намирују се из становитих предмета (посебних маса) стечајне имовине презадуженикове, те само преостатак који се покаже након подмирбе тих вјеровника, иде у опћу масу стечајну, из које се подмирују стечајни вјеровници.

Разлудни вјеровници стечајни, у колмо им је презадуженик и особено обвезан“.

лица имаду понудити ту присегу лица овлаштена на заступање (§ 1., алинеја 3.), колико им се ова неби могла отпустити по §-у 39.

А ако трећа лица изјаве, да су вољна преузети макар и увјетно јамство за обвезе дужникове, имаде се њихова изјава овјеровити по суду или по кр. јавном биљежнику и тако овјеровљена приклопити (приложити) приједлогу за отворење поступка.

Затражили дужник, да му се одреди рок, у ком би прибавио прилоге или употпунио недостатке у исказу, може му судца подијелити такав најдуже на петнаест дана.

§ 5.

Нагодна понуда има садржавати назнаку одређене квоте или више одређених квота, означених у постоцима или сломцима (разломцима), на које би се имале снизити вјеровничке тражбине, и начин исплате истих.

Но дужник може понудити, а може се и у нагоди правно ваљано углавнити, да вјеровницима свима или макар само појединима припада осим оних одређених квота након проведене реализације дужникове имовине још и остатак те имовине или одређени дио њезин или само одређени имовински предмет, ако се таквим углавцима недопустиво не погодује појединим вјеровницима (§§ 46. и 53).

Ако је дужник дионичарско друштво или задруга, а није ли што друго углављено, има се у сврху предвиђену у алинеји 2. провести ликвидација друштвене имовине; код других дужника има се увијек у самој нагоди углавити начин, како да се реализује оно, што је углављено према алинеји 2.

Овако нагођени вјеровници дужни су, након што им буде подмирена у нагоди одређена темељна квота, сачекати ковац реализације дужникове имовине, до-

тачно дијела њезина или појединога предмета, и тек онда могу ставити у нагоди основани захтјев па дио своте получене реализацијом.

§ 6.

Дужник не може до окончања нагодног поступка стављену већ нагодну понуду опозвати, а не може је на штету вјеровника нити промијенити, ако на ту промјену не приволе сви вјеровници с правом гласа.

То исто вриједи и за друга лица, која су се изјавила вољнима преузети јамство за дужникове обвезе.

Дужнику, који би очито неоправдано предложио отворење нагодног поступка, имаде се на захтјев лица, кому су тиме проузрочени трошкови, наложити накнада тих трошкова; но прије издања коначне одлуке има се о том захтјеву саслушати дужник.

§ 7.

Будули постојале све напријед у §§ 3.—6. помешане потребштине, а не буде ли недостатака наведених под алинејом 2. овога §-а, има судца отворити поступак о принудној нагоди ван стечаја и поставити посебног нагодног управитеља; у противном случају имаде по званичној дужности одбити стављени приједлог.

Не може се отворити поступак, ако је гледе истога дужника већ стављен био захтјев за тај поступак и тај с којег од разлога поменутих у §-у 55. алинеје 1. под тачкама 2.—5. био обустављен унутар једне године прије поновно стављеног приједлога, рачунајући од дана издања обуставне одлуке.

§ 8.

За нагодног управитеља има се поставити лице поуздано и стручно вјешто, које није с дужником у никаквој особитој вези, те би ова веза могла угњетати на обављање повјерене му задаће. Области и стручне кор-

порације дужне су на замолбу суца безодвлично (без одлагања) дати у том правцу обавјести.

Постављени нагодни управитељ има се завјерити, да ће повјерене му дужности точно вршити.

Нагодном управитељу има се издати декрет, на ком се има потврдити такођер и завјерење.

§ 9.

Чим буде нагодни поступак отворен, има судица одмах одредити све, што буде нужно, да се осигура дужникова имаовина. Напосе може судица забранити дужнику, да буди у опће буди без приволе нагодног управитеља обавља одређене правне чине, док год траје тај поступак.

Неће ли дужник, да се покори налозима изданима према одредбама у 1. алинеји, може судица читав поступак обуставити. Но ако нема погуби у одвлаци, има судица прије издања коначне одлуке саслушати дужника, а према потреби и нагодног управитеља и вјеровнике.

Судица може дужнику наложити, да предујми трошкове, који су за тај поступак безувјетно нужни, или бар један део тих трошкова (§ 55. 1. алинеја 2. тач.), но може, ако то дужник тражи, положиће тога предујма на кратко вријеме одгодити.

§ 10.

Отворење нагодног поступка има се одмах изроком (огласом) обнародовати.

Изрок тај има да садржаје:

- 1., име суда и нагодног суца (§ 2.);
- 2., име (твртку) сталиш и пребивалиште дужника и мјесто његова пословања;
- 3., име и пребивалиште нагодног управитеља;
- 4., позив издан на вјеровнике, да у року одређеном у изроку али прије нагодне расправе под при-

јетњом посљедица §-а 42. пријаве своје тражбине према §-у 28. колико те пријаве нијесу према том §-у већ прије изданога изрока учињене;

5., рочиште за нагодну расправу;

6., ознаку дана, којег почиње правна ваљаност отворења народног поступка (§ 16.);

7., битни садржај нагодне понуде.

Рочиште за расправу о награди има се одредити најдаље за шест тједана (недеља). Само из важних разлога може се то рочиште и касније одредити.

Одгода овога рочишта може се дозволити само из врло важних разлога.

Члан 11.

Изрок тај имао се одмах на судници прибити. Ако ли се пребивалиште дужниково или мјесто његова пословања налази изван сједишта суда, који дозвољава отворење поступка, има се тај изрок прибити и у судници котарског суда, у подручју којег је дужниково пребивалиште или мјесто његова пословања.

Судица може осим тога одредити, да се изрок прибје и на друго које мјесто, гдје се дужникови вјеровници по свом послу чешће обичавају састајати.

Осим тога имаде се тај изрок доставити дужнику и лицима, која су се изјавила вољним преузети јамство за дужникове обвезе, надаље, ако дужник није новчани завод, који послује као дионичарско друштво или задруга, има се тај изрок доставити такође и вјеровницима, којима је познато пребивалиште.

Ако ли је дужник новчани завод, који послује као дионичарско друштво или задруга, означаује се тај изрок вјеровницима на начин одређен у §-у 66. стечајног закона, а и друкчије, није ли у тој наредби што друго напосе одређено, обавештујући се странке начином одређеним у §-у 66. стечајног закона.

У погледу доставе узрока и других одлука вјеровницима, који не имаду у овоземству нити пребивалишта нити мјеста пословања а нити заступника овлаштенога на примање судских списа, вриједи пропис §-а 66. стечајног закона.

Сама чињеница, што достава није била никако или није била ваљано обављена, не смета провеђењу расправе и доношењу коначне одлуке.

По један примерак изрока има се доставити надлежном финацијалном равнатељству и порезном уреду ради одмерања пристojбе.

§ 12.

Битни садржај изрока (§ 10.) има се једанпут уврстити у службени лист.

Судац може тај изрок дати уврстити у службени лист и у цијелости, а може у изватку или у цијелости дати га уврстити и у друге новине, дапаче ако је нужно, и по више пута.

Ако је вјероватно, да дужник има вјеровника или имовине у Угарској или у краљевинама и земљама заступанима у царевинском вијећу или у Босни и Херцеговини, може судица одредити, да се тај изрок у изватку или у цијелости огласи и у дотичним службеним листовима.

Изрок се може прогласити дапаче и у иноземним новинама, ако дужник по свој прилици има и тамо вјеровника или имовине.

§ 13.

Судац има затражити код надлежне грунтове области, да се отворење нагодног поступка забиљежи код свих грунтово укњижених дужникових некретнина и права, а код судова, који су обавили овршну пљенидбу (попис) на покретнине, да се то отворење за-

биљежи у свим записцима о пљенидби дужникових покретнина.

У тим забиљежбама има се означити дан, којег је отворен нагодни поступак.

Ако ли је дужник протоколирани трговац, има судица исходити забиљежбу отворења нагодног поступка у трговачки регистар, ако ли је власник патента у регистар патената, ако ли је власник брода, у регистар бродова, и у опће ако дужнику припада буди какво право, о коме се воде јавни регистри, има судица исходити (издејствовати) забиљежбу отворења тога поступка у дотични регистар.

Из пропуста ових забиљежаба нема се ипак изводити никакво право.

§ 14.

Не одређује ли се у тој наредби што друго, има судица диљем (за време) цијелога поступка поступати и одлучивати по својој званичној дужности, судица може да утврди, што је ствар битно, водити доказе и набављати си обавјести. Напосле може одредити, да се интересенти имаду саслушати и да имаду придонијети исправе и друга доказала.

Судац може се овђе послужити правом, које му даје § 36. трговачког закона.

Нема ипак мјеста саслушавању странака под присегом, а нити се нагода може учинити зависном о присези.

§ 15.

У нагодном се поступку поједини интересенти могу саслушати и изван усмене расправе и у одсутности осталих интересената, дапаче и без састава записника; но ако се не саставља записник, има се у списима забиљежити, што је постигнуто саслушањем дотичних интересаната. Саслушаваном има се, само ако је то нужно, прилика пружити, да се очитује о изјавама других лица.

Повратку у пријашње стање нема мјеста у нагодном поступку.

II. ОДСЈЕК.

Правни учинци стављеног приједлога и отворења поступка.

§ 16.

Правни учинци отворења нагодного поступка почињу почетком дана, које га је изрок прибијен у судници суда, који поступа.

§ 17.

Дужник не смије од дана, којег је ставио приједлог за отворење нагодного поступка, све до отворења тог поступка својих некретнина нити одсвајати (отуђивати) нити оптерећивати, а на покретнинама, које припадају његовој имовини не смије оснивати никаква различна права, нити смије с овима без плаће располагати међу живима, тако исто не смије преузимати буди каксво јамство.

Послије отворења нагодного поступка потребна је за ваљаност правних посала поменутих у 1. алинеји а и других посала, који не иду у редовито пословање привола нагодного управитеља. Дужник несмије обавити нити правнога посла, који иде у редовито пословање, ако је против тога приговорио нагодни управитељ. Дужник несмије обавити нити правнога посла, који иде у редовито пословање, ако је против тога приговорио нагодни управитељ. Нагодни управитељ може се придржати убирање (задржати за себе прикупљање) новаца, извршавање исплата и појединих других обвеза.

Чин, који је обавио дужник против одредаба садржаних у 1. алинеји или у случајевима 2. алинеје без приволе или против приговора или приузджавања на-

годного управитеља, нема у случају, ако нагода буде потврђена, снаге против вјеровника, ако је треће лице знало или знати морало, да тај чин прелази редовито пословање и да нагодни управитељ није нађ приволио или да је томе чину приговорио.

Према алинеји 3. неваљане правне послове не може вјеровник побијати након шест мјесеци рачунаних од онда, кад је дознао да би дотични правни посао могао побијати. За тај шестмјесечни рок вриједи опћена правила о застари. Послије десет година од свршетка поступка не може се такав правни посао опће побијати.

Склапа ли дужник правне послове усупрот забране садржане у алинеји 2. може судица последије саслушања нагодного управитеља и дужника читав поступак обуставити.

Дужник има право тражити, да му се даде на слободну расположбу толики износ, колики му треба за властито уздржавање и уздржавање оних, које је по закону обавезан уздржавати.

§ 18.

Од отворења нагодного поступка не може се нити дозволити нити провести никаква оврха (извршење) на ствари и права, која припадају имовини дужниковој.

Од дана отварања нагодного поступка не може се дозволити нити укњижба (интабулација) нити предбиљежба (прибелешка) права залога на некретнине или друго грунтовно право дужниково без приволе нагодного управитеља, ако поднесак или молба за укњижбу или предбиљежбу није примљена код грунтовне области прије отворења нагодного поступка.

Не може надаље вјеровник за тражбину, која је настала прије отворења нагодного поступка вршити право придржавања на оне новце, покретнине или папире

новчане вриједности, који су последице отворења тог поступка дошли из имовине дужникове у његов фактични посјед или под његову расположбу.

Наређења садржина у 1. и 2. алинеји не протежу се на различна права стечена, да се намире порез и друга јавна подавања, а тако ни на различна права, стечена, да се намаре они оброци алиментационе тражбине, који су доспјели у последној години, ако припадају лицима, која је дужник по закону обвезан уздржавати.

Отварањем нагодног поступка не дира се у излучна права*) на ствари, које нијесу у власништву дужника и у различна права стечена прије отворења тога поступка, изузевши случајеве набројене у §-у 19.

Судац може ипак одгодити овршну дражбу (јавну продају) предмета некога већ прије стеченог различног права, али најдуље до два мјесеца од дана првобитно одређеног рока за дражбу, и то ако држи, да би одгода била повољна за уновчење, или да је нужна, да се предусретне оштећењу вјеровника. Из особито важних разлога може судица такову дражбу поводом посебне молбе одгодити још најдаље за један мјесец.

§ 19.

У последња два мјесеца прије, него ли је стављен приједлог за отворење нагодног поступка, или у вријеме, од како је тај приједлог стављен, до самог отворења поступка оврхом стечена различна права на ствари или права, која припадају дужниковој имовини, не имаду ваљаности, ако буде нагода потврђена (§ 54.).

*) Значење речи: „излучна права“ види се се из § 27, хрватског стечаја закона, који гласи:

„У погледу стварних или особних правних захтјева, да се из стечајне масе излуче предмети, који нису презадуженикови, ваља се држати закона, који вреде изван стечајног поступка“.

Исто вриједе и за предбиљежбе стечене у том року по одредбама грунтовог реда.

Наређење садржано у алинеји 1. не смета провједи дражбе одређене прије отворења поступка на темељу различног права поменутог у тој алинеји. Но поједине странке а и нагодни управитељ могу предложити, да се дражба одгоди.

Буде ли на дражби обављеној прије отворења поступка или за трајања тога поступка за који предмет различнога права получена куповнина, али та куповнина није још правомоћно раздијељена, има се онај дио куповине, који отпада на различно право стечено у року поменутог у алинеји 1. управљати до свршетка поступка према §-у 22., алинеји 2.

Овако се има поступати и онда, ако је овршним путем уручена тражбина, која се има дизати из јавне пјенизнице (благајне), а и онда, ако предмет различнога права није био дражбом него друкчије уновчен.

Наређења овога §-а не вриједи за различна права стечена за порез и друга јавна подавања и различна права стечена за оброке алиментационих тражбина доспјелих у последњој години прије отворења нагодног поступка или последице отворења, колико оне припадају лицима, која је дужник по закону обвезан уздржавати.

§ 20.

Док нагодни поступак траје не мора дужник, да затражи отворење стечаја против себе, макар му то закон и налаже; а не може се против њега нити на приједлог вјеровника отворити стечај.

Приједлози вјеровника за отворење стечаја поднешени суду прије правомоћног окончања нагодног поступка, имаду се мериторно ријешити тек након правомоћног окончања.

Ако ли се отвори нагодни поступак, има се поступак управљен на отворење стечаја, који је прије

тога започео зауставити, а одредбе стечајнога закона за осигурање имовине дужникове стегнути на мјеру одређену у овој наредби.

III. ОДСЈЕК.

Нагодни управитељ, нагодни поузданик и нагодни одбор.

§ 21.

Нагодни управитељ мора се потанко упутити о имовинском стању дужниковом, о досадашњем вођењу његова посла, господарства или обрта, о узроцима, с којих је запело задовољавање обвезама, о утјеривости његових тражбина, о примјерености понуђене нагодне квоте, и о свим приликама важнима за вјеровнике. Он има настојати, да се пословање или господарство дужниково уздржи, и да се од дужникове имовине ништа не одвоји. Он има преиспитати исказ вјеровника и провизорну биланцу, што ју је предложио дужник, има судјеловати при саставу инвентара имовине и коначне биланце, има испитивати њихову исправност и све то потврдити својим потписом, а о свом поступку прије расправе поднијети суду писмени извештај.

Нагодни управитељ јамчи свим интересентима за штету настану, што је поверену му службу несавјесно водио.

§ 22.

Ако си је нагодни управитељ придржао убирање новаца, и извршивање исплата, то има из примљених износа намприти текуће издатке, напосе има извршити дужности наведене у §§-има 30. и 31., акн су доспјеле, ако ли нијесу доспјеле, има их по могућности осигурати.

Преостали износ, колико му није пријеко нуждан има безодвлачно код суда положити, или уз приволу суда, гђе другђе користоносно уложити.

Издатке смије нагодни управитељ само такове чинити, који су уз редовито подржавање пословања или господарства нужни, или опет, који постају нужнима уз послове правно ваљане по §-у 17., алинеји 2.

§ 23.

Нагодни управитељ има одмах суду пријавити, ако је дужник починио штогод против сучеве одредбе, издане по смислу §-а 9. алинеје 1. или против наређења у §-у 17.

§ 24.

Нагодни управитељ има право тражити накнаду свих издатака и награду за свој труд.

Судац може у свако доба одредити, да нагодни управитељ поднесе попис својих трошкова и пристојба.

Трошкове и пристојбе нагодног управитеља одређује судак. Против одлуке, којом се одређују ти трошкови и пристојбе, могу нагодни управитељ и дужник уложити уток на кр. бански стол (Апелациони Суд) који коначно одлучује.

Ништав је сваки договор нагодног управитеља с дужником или с вјеровником о награди или о награди или о износу трошкова.

§ 25.

Судац може у свако доба преиспитати пословање нагодног управитеља и његове рачуне те друге биљешке, које се тичу тога пословања, а може му наложити такођер да поднесе извештај о пословању или каквово разјашњење.

Не задовољавали нагодни управитељ ваљано својим дужностима, може га судак на то принудити глобама до 600 круна, а може у особито прешним случајевима повјерити обаву појединих посала којем трећем лицу на трошак управитељев.

Судац може, ако се с обзиром на опсег пословања или из других важних разлога укаже нужним, одузети нагодном управитељу повјерену му службу. Но прије коначне одлуке има се по могућности саслушати тај нагодни управитељ.

§ 26.

Судац може, ако се с обзиром на опсег пословања или из другог разлога укаже нужним, а ако то $\frac{2}{3}$ вјеровника рачунаних по главицама на нагодном расправи тражи, мора негодном управитељу придјелити једнога од вјеровника као нагодном поузданика или више, највише пет вјеровника, као посебни нагодни одбор. При том придјеловању има се по могућности назити на приједлог вјеровника.

Нагодни поузданик а и нагодни одбор имаду повјерену им службу обављати без награде. Само им се имаду накнадити доказни њужни издатци.

Судац може оваково именовање и опозвати.

§ 27.

Нагодни поузданик или нагодни одбор има преиспитати дужникове имовинске прилике, вођење његова пословања или господарства кроз вријеме прије отворења нагодном поступку, даље има преиспитати дужников исказ имовине и његове биљешке. Али судац може нагодном поузданику или нагодном одбору повјерити и надзирање нагодном управитеља. У том случају имаде се нагодни управитељ строго држати упута, које му даје нагодни поузданик или одбор.

Нагодни поузданик или нагодни одбор има најдуже у року од петнаест дана изјестити суца о успјеху свог преиспитивања. Из важних узрока може судац тај рок повodom молбе на кратко вријеме продужити.

Наређење §-а 21., 2. алинеје, вриједи и за нагодном поузданика и нагодни одбор.

Судац може нагодном поузданика или чланове нагодном одбора саслушати и као вјештаке.

IV. ОДСЈЕК.

Вјеровници.

§ 28.

Тражбине против дужника, који је предложио отворење нагодном поступку, имаду се барем три дана прије нагодне расправе пријавити суду у писменом поднеску или усмено дати у записник. Пријава не треба одвјетничког потписа, а има садржавати; име и назнаку пребивалишта вјеровника, правни наслов (основ) и износ тражбине те навод доказа за опстојности и висину тражбине. За писмене пријаве тих тражбина не вриједи пропис § 4. г. п. п.

Изјаве вјеровника дане по смислу §-а 42. ал. 3. и 4. сматрају се такођер таквим пријавама.

Разлучни вјеровници, који своје тражбине хоће да остваре у нагодном поступку, имаду тачно навести темељ свога права на разлудбу и очитовати се о том, до које је висине њихова тражбина, колико се може предвидјети, цокривена разлучним правом (§ 41.)

То вриједи аналогно и за вјеровнике, којима су тражбине, осигуране солидарним јемством мјеничног судужника или јемца или на други начин, који ипак не даје право на разлудбу.

Вјеровници, који траже првенствено намирење (§ 31.) имаду то као што и правни темељ тога захтјева навести у својој пријави.

Интересентима дозвољен је увид тих пријава.

§ 29.

Застара за пријављену тражбину не тече од пријаве до изминућа рока одређенога у нагоди за исплату,

дотично ако до нагоде не дође, тада до правомоћно обуставе поступка. А и од тога времена не може застарни рок истећи прије тридесет дана, макар би према опћеним начелима прије истекао.

§ 30.

У тражбине, које се имаду првенствено исплатити, а тако и у тражбине настале после отворења поступка из правних чина нагодног управитеља или дужника, на које су чине они били овлаштени, не дира се нагодним поступком; не може се ипак на темљу такове тражбине тражити отворење стечаја, док траје нагодни поступак.

Нагодним поступком не дира се ни у закупне, најамне, намјештеничке и служинске одношаје, колико се они подржавају и после отворења поступка.

§ 31.

У нагодном поступку имаду се намирити првенствено:

1. трошкови нагодног поступка, у које се рачунају сви издаци скопчани с надзирањем пословања или господарства, а тако и с преиспитивањем имовинског стања;

2. све тражбине поменуте у §-у 50. под точком 1. — 4. стечајног закона, а тако и тражбине, које се према особитим прописима у случају стечаја или оврхе имаду с овима једнако или још прије намирити.

§ 32.

Послије отворења поступка могу солидарни судужници, мјенични судужници и поруци (јамци) иступити тражбине, за које јамче, па тиме ступају у право гласања на мјесто вјеровника, чије су тражбине иступили, али само до висине, до које им припада право заврате (регреса).

Иначе имаду се, није ли у овој наредби што друго одређено, у погледу права појединих вјеровника сходно примјењивати наређења стечајног закона.

§ 33.

Право првенства за главну тражбину протеже се и на припадке тој тражбини настале прије отворења поступка.

Ако је за платца настала завратна (регресна) тражбина одатле, што је исплатно неки дуг мјесто дужника, имаде и та завратна тражбина првенство, које је припадало намиреној тражбини.

§ 34.

Гледе допустивости и вршења пребоја имаду се сходно примјењивати наређења стечајног закона.

§ 35.

У нагодном поступку не могу се остварити:

1. трошкови, које је имао вјеровник при судјеловању у том поступку;
2. тражбине наведене под точком 3. и 4. §-а 55. стечајног закона.

V. ОДСЈЕК

Расправа о нагоди.

§ 36.

Дужник има на расправу о нагоди лично иступити, осим ако је из важних разлога запријечен.

Не приступа ли дужник лично на ту расправу, а да није изостанак ваљано оправдао, може судица поставити иступак.

Да узмогне дужник на расправу лично иступити, може судица на приједлог дужников расправу из важних разлога одгодити али најдуље на петнаест дана.

§ 37.

Дужник има на нагодну расправу придонијети све своје пословне књиге и друге биљешке, по којима се

може утврдити стање његове имовине, а тако и исказ имовине и коначну биланцу, које је преиспитао и потписао нагодни управитељ, и мора навести разлоге, с којих је плаћање запело.

§ 38.

На почетку нагодне расправе имаду нагодни управитељ и евентуално постављени нагодни поузданик или зато замољени члан нагодног одбора суду предати своје извештаје. На приједлог буди којег интересента имаду се ти извештаји прочитати.

§ 39.

Послије тих извештаја има дужник положити присегу (заклетву), да су попис имовине и биланс, које је он саставио, по његовом најбољем знању и уверењу исправни, да није ништа од своје имовине затајио, да је своје тражбине и дугове исказао у истинитом износу, да није ниједнога од својих вјеровника у том исказу изоставио, и ниједнога у њ као вјеровника уврстио, који не би такав доиста био.

Из важних разлога може судица лицу, које је дужно положити присегу, отпустити положење присеге. О том, имаде ли се отпустити положење присеге, имаду се саслушати нагодни управитељ и вјеровници. Судица има такођер просудити, тко све и о чем има у име трговачког друштва или јуристичког лица положити ову присегу.

§ 40.

Након што је дужник положио ову присегу или му је она отпуштена, има судица позвати све присутне, да се изјаве о пријављеним тражбинама, о тражбинама, за које је вјеровници траже признање првенства, о праву гласа појединих вјеровника, о том, прихватају ли стављену нагодну понуду, и о том, има ли се потврдити нагода, надаље имаду ли још какове захтјеве.

Онај, који против пријављене тражбине ставља очито неосноване приговоре, има се пресудити на пошеће тим преговорима проузрочених трошкова.

Не одређују ли се у тој наредби што друго, има се с писменима по одвјетнику сигниранима или по суду или јавном билежнику овјеровљенима или у судски записник примњеним изјавама, стиглима суду прије свршетка нагодне расправе, поступати, као да су на расправи усмено дане. Једним поднеском може бити поднесено и више вјеровничких писмених изјава, пак је при том довољно за ваљаност њихову, да је сам поднесак сигниран по одвјетнику.

§ 41.

Вјеровници, у чија се права поступком о принудној нагоди не дира, не имаду право гласа.

Разлучни вјеровници имаду право гласа само за онај дио своје тражбине, који неће, колико се даде предвиђети, бити намирен с тим разлучним правом.

Ако ли је тражбина вјеровника осигурана обвезом којег судужника или порука (јемца), или на други начин, који не даје разлучно право, имаде тај вјеровник право гласа само за онај дио своје тражбине, који, колико се даде предвиђети, није тим осигурањем покривен.

Одрекне ли се који разлучни вјеровник свога разлучног права или који вјеровник, који је осигуран начином, описаним у пређашњој алинеји, тог осигурања, имаде он једнако право гласа као и други вјеровници.

§ 42.

Вјеровник, који није праводобно према §-у 28, пријавио своју тражбину, нема право гласа.

Има се ипак приступити гласању и онај вјеровник, који је пропустио праводобно пријавити тражбину ако вјеројатним учини да није скривио тај пропуст.

Глас о принудној нагоди може се дати и у писменој поднеску, који се има предложити суду прије гласања (§ 40., 3, алинеја); напосе може се дати већ у пријави тражбине (§ 28.).

Писмено по којем одвјетнику су потписано или по два свједока овјеровљено очитовање вјеровника, у ком се он обвезно очитује са своје стране задовољити се квотом и увјетима исплате нагођеног износа онако, како га има припасти по нагодној понуди или са још мањом квотом, има се држати гласом даним за нагодну понуду.

Ако је вјеровник на тај начин унапријед прихватио на мању квоту, по што га иде по нагоди, припада му ипак нагодом углављена квота.

§ 43.

Имаде ли на пријављеној тражбини, које треће лице заложно право, имаду се то треће лице и непосредни вјеровник споразумити о том, како да гласају; не дође ли до таковог споразумка, има суду одлучити, за колику своту припада кому од њих право гласа.

§ 44.

Рођаци дужникови из узлазне и силазне лозе, рођаци из побечне лозе до братучеда, брачни друг, заручница и заручник, брачни друг братов или сестрин, пређи потомци и браћа брачнога друга имаду право гласа, само ако гласају против нагодне понуде. То исто вриједи и за оне, који су од тих лица дотичну тражбину стекли правним послом међу живима, склопљеним послје отворања поступка или највише годину дана прије отворања.

§ 45.

Гласању има се предбежно (привремено) приустити и онај вјеровник, кому уопће не припада право

гласа или му припада само за мањи износ, или му право гласа један од интересената побија. Суду одлучује при стварању одлуке о потврди нагоде, имаде ли се и за који износ тај глас рачунати.

§ 46.

Предмет гласања је прихват или отклон читаве нагодне понуде.

Ако ли је дужник новчани завод, који послује као дионичарско друштво или задруга, и бави се уложним пословима, па ако нагодна понуда пружа тражбинама из уложних посала, повољнију квоту или друкчије већу погодност, него ли другима, гласају вјеровници, којих тражбине нијесу погодоване, за себе о том, има ли се пружити или ускратити та погодност, и тек послје тога приступа се гласању о читавој нагоди. Ако ли је при том засебном гласању једноставна већина рачунана по главницама гласала, да се даде ова погодност, остаје нагодни приједлог непромијењен, у противном случају има се тај приједлог дати на гласање изоставивши из њега оно, што пружа ову особиту погодност. Писмени глас дан у смислу §-а 42. ал. 4. за нагоду има се рачунати и као глас дан за ову особиту погодност, ако је она у нагодној понуди истакнута.

Нема се ипак држати таквим погодовањем, ако се којему вјеровнику за то, што је дужнику одступио (уступио) своју тражбину, пружа накнада, која по вриједности не надмашује чинидбу, коју дужник прима одступом ове тражбине.

§ 47.

Нагодна понуда узимље се прихваћеном, ако су за њ гласали вјеровници, којима тражбине рачунајући по свотама досижу двије трећине свеукупних тражбина против дотичнога дужника. Ако се које лице поменуто

у §-у 44. не послужи својим правом гласа, то се његова тражбина не рачуна при одређивању већине.

Не получи ли се већина прописана у 1. алинеји, може судица на захтјев дужников одредити нову расправу за петнаест дана.

На ову расправу имаду се према прописима §§-а 11. и 12. позвати интересенти, који нијесу били присутни, када је судица усмено одредио поновну расправу.

На поновној расправи остаје на снази глас дан на пређашњој расправи за нагодну понуду.

§ 48.

Не одређује ли се у тој наредби што друго, имаде се с вјеровницима, којима не припада првенство, једнако поступити.

У нагоди може се одредити, да се тражбине, које дужник побија, имаду осигурати, као и то, како се те тражбине имаду осигурати. Осигурањем тих тражбина нема им се ипак дати повољнији положај, него ли га имаду непобијане тражбине исте врсте.

§ 49.

Не одређује ли се у овој наредби друго, ништави су сви договори дужника или којег другог лица с појединим вјеровницима, у којим би се договорима тим вјеровницима обећале или осигурале особите погодности, осим ако су те погодности напосе одобрене коначном потврдом нагоде.

Повратак онога, што је учињено на темељу таквог договора или правног посла, којим се тај договор прикрива, може се тражити у року од двије године. За тај двогодишњи рок вриједе опћена правила о застари; права на накнаду штете остају нетакнута.

Наређења 1. алинеје не протежу се на примјерену (одговарајућу) награду за званично дјеловење, уперено

на припрему или закључак вансудске нагоде или принудне нагоде.

§ 50.

У нагодби може се одредити, да се за осигурање исплата нагођених износа може у року од једне године рачунане од докончања поступка основати хипотека и то у корист лица, које ће преузети исплату или јамство за исплату нагођених износа, а до висине зброја тих износа.

У сврху сачувања реда првенства за ову хипотеку, која би се имала основати, може се, ако је у нагоди предвиђено, одредити, да грунтова на забиљежба отворенога нагодног поступка има на снази остати још годину дана послје докончања тога поступка.

У нагоди може се одредити, да се ред, који је имала хипотека, која би послје докончања нагодног поступка изгубила снагу и имала би се по §-у 54. брисати, има сачувати новијој у нагоди основаној хипотеци, ако се том новом тражином оптерећено земљиште не терети више него ли пријашње, и ако се она укњижи у року од године дана послје брисања оне прве.

VI. ОДСЈЕК.

Потврда нагоде. Докончање и обустава поступка.

§ 51.

Право-ваљаном постаје нагода сучевом потврдом.

Одлука о потврди има се начином прописаним у §-у 11. алинеји 1. и 2. и у §-у 12. обнародовати (§ 10) а дужник, вјеровници, који су пријавили своје тражбине, и други познати интересенти о њој обавјестити начином прописаним у §-у 11. ал. 3-5.

§ 52.

Потврда нагоде има се ускратити с разлога, с којега се нагодни поступак у опће не би био имао отворити или већ отворени обуставити.

§ 53.

Потврда нагоде може се ускратити:

1. Ако су појединим вјеровницима буди у нагоди буди изван нагоде а усупрот наређења § §-а 48. и 49. обрћане или осигуране особите погодности, или ако је дужник буди при стварању нагоде буди при исказивању имовинског стања, које би имало дати повод нагоди, на други начин, преварно наступило;

2. Ако се не може ваљано разјаснити дужниково имовинско стање;

3. Ако на штету вјеровника постоји нападано неразмјерје (очигледна несразмера) између погодности, које се пружају дужнику и дужниковог имовног стања.

§ 54.

Чим одлука о потврди постане правоћна, има се поступак прогласити докончаним.

Докопчање поступка има се обнародовати начином прописаним у §-у 11. алинеји 1. и 2. и у §-фу 12. Грунтова забиљежба о отворењу поступка (§ 13.), није ли што друго у нагоди углављено (§ 50. алинеја 2.), а тако и грунтова права стечена под увјетом, да губе ваљаност докопчањем нагодног поступка (§ 19.) имаду се по званичној дужности брисати у грунтовници. Истодобно с брисањем имаде се с редом брисаног права, по званичној дужности унијети хипотека основана по смислу §-а 50., алинеје 3., дотично има се забиљежити, да према нагоди остаје кроз једну годину по смислу §-а 50. алинеје 3. на снази ред првенства брисаних тражбина.

Ако ли је према § 50. алинеји 2. у нагоди одређено, да забиљежба отворења нагодног поступка има остати на снази још једну годину послје докопчања поступка, има се та забиљежба по званичној дужности дати брисати тек послје те године, не буде ли да како већ прије тога укњижења у §-фу 50. алинеји 1. предвиђена хипотека, поради које се је имала уздржати та забиљежба.

§ 55.

Осим у случајевима, у којима може судица обуставити нагодни поступак има се тај обуставити:

1. ако се поступак у опће није имао отворити;

2. ако дужник није предујмио трошкове поступка, макар га је судица на то позвао;

3. ако дужник није предложио исказ вјеровника и биланцу у року, који му је за то био подијељен;

4. ако дужник није положио присегу (§ 39.);

5. ако није постигнута у овој наредби за нагоду прописана већина;

6. ако је суд правоћно ускратио потврду прихваћене принудне нагоде.

Имаде ли више лица да положи присегу, имв судица у случају истакнутом под точком 4. просудити, како има то, што се једно или више од тих лица крати положити присегу или не долази на рочиште за присегу, дјеловати на течај дотично обуставу поступка.

У случајевима наведенима под точкама 2.-4 имаду се интересенти саслушати.

§ 56.

Правоћно одређена обустава поступка има се обнародовати начином прописаним у §-у 11. алинеји 1. и 2. и у §-у 12. Грунтова забилежба отворења нагодног поступка (§ 13.) има се, ако дужник није тр-

говац, у грунтовници брисати четрнаест дана, послѣје како је поступак правоћно обустављен, осим ако је у том року или још прије тога против истога дужника стављен захтјев за отвореће стечаја. Ако ли је против дужника затражено отвореће стечаја, а ова забиљсжба није још брисана, има се она брисати, кад се уноси забиљсжба отворећа стечаја. Буде ли захтев за отвореће стечаја одбијен, има суд након што је та одлука постала правоћном, затражити у грунтовне области брисаће забиљсжбе о отворећу нагодног поступка.

О обустави одредаба изданих за осигураће и о одријешећу нагодног управитеља одлучује судац текар четрнаест дана послѣје обуставе нагодног поступка, ако му није прије тога приопћена одлука о отворећу стечаја; ако ли је у то вријеме против дужника захтјевано отвореће стечаја, одлучује судац о томе, тек кад му је приопћена правоћна одлука о том захтјеву.

Ако ли је дужник трговац, па је гледи њега нагодни поступак правоћно обустављен с разлога помонутих у §-55. има се над његовом имовином по званичној дужности отворити стечај.

§ 57.

Отворили суд по званичној дужности или на молбу дану прије изминућа четрнаест-дневног рока од правоћне обуставе нагодног поступка стечај против дужника, остају правни учинци отворећа нагодног поступка на снази до отворећа стечаја.

Рокови, који се према прописима закона о побијаћу правних дјела гледи имовине инсолвентна дужника, имаду рачунати с обзиром на отвореће стечаја, рачунају се обзиром на отвореће нагодног поступка.

§ 58.

Није ли у нагоди судски потврћеној о трошковима нагодног поступка што друго одрећено, имаде те трош-

кове, изузевши поменуте у §-у 35. точки 1., носити дужник. У стечају одрећеном по §-у 57., алинеји 1. имаде се с овим трошковима рачунати као трошковима стечајнине.

VII. ОДСЈЕК.

Правни лијекови.

§ 59.

Против појединих одлука у нагодном поступку, не одрећује ли ова наредба што друго, нема мјеста засебном утоку (жалби или незадовољству). Недопустиве правне лијекове има суд прве молбе по званичној дужности одбити.

Странке могу се послужити утоком на кр. бански стол (незадовољством Апелационом Суду) само: против одлука, у којима се одрећује исплата новчаног износа, дозначује судски полож (депозит), одбија приједлог за отвореће поступка, потврћује нагода, ускраћује потврда нагоде, одбија приједлог за докончаће поступка или обуставља поступак. Против одлуке кр. банског стола могу се странке послужити превидним утоком на кр. стол седморице (жалбом Касационом Суду), само ако се њоме првосудна одлука преиначује или укида.

Види судови могу прије коначне одлуке одредити преслушаће странака а и provedбу потребних доказа.

Ако се утоком напада одлука, којом се одбија приједлог за отвореће поступка, може правосудни судац такав уток уважити као представку и преиначити властиту одлуку.

Против одлуке, којом се нагода потврћује, не може уток ставити вјеровник, који је гласао за нагоду.

Рок за поднесеће утока износи четрнаест дана. Тај рок почиње, ако је одлука обнародована у службеном листу, за све интересенте за три дана послѣје

онога, којег је она била први пут уврштена у службени лист; ако ли је она обнародована само прибићем код суда, тада три дана послје онога, којег је била прибита код суда.

VIII. ОДСЈЕК.

Правни учинци нагоде.

§ 60.

Судском потврдом нагоде рјешава се дужник дуга, на које се протеже нагодни поступак, колико надмашује обвезе преузете у нагоди, без сваке дужности, да накнади штету одатле, што није дужну чинидбу у цијелости извршио, или опет штету насталу вјеровницима из других пружених му погодности. То вриједи за све тражбине против истог дужника биле оне у исказу вјеровника поменуте или не, те без обзира на то, да ли су дотични вјеровници при гласању о нагоди учествовали или нијесу, те да ли су они гласали за нагоду или против ње.

Тако исто ријешава се дужник обвеза спрам порука (јемаца) и других овлаштених на заврату (регрес); док обвезе порука и судужника спрам вјеровника остају нетакнута.

Правни учинци одређени у 1. и 2. алинеји вриједи, не одређује ли ова наредба друго, и за чланове јавног трговачког друштва, за нутарње (јавне) чланове командитног друштва и чланове задруге спрам вјеровника тих друштава дотично задруга.

Код дионичарских друштава и задруга имаде принудна нагода ван стечаја и у погледу можебитних права појединих вјеровника на накнаду штете против садашњих или бивших чланова равнатељства и надзорног одбора с наслова (због) повреде дужности одређених у закону или друштвеним правилима ту правну моћ,

да и та права утрђују нагодом, ако са стране обвезаног не постоји злочинство доказано казненом пресудом.

Овим се наређењем не дира у можебитно право самог дионичарског друштва или задруге, као цјелине, на одштету против чланова властитог равнатељства или надзорног одбора; то право не припада ипак појединим дионичарима за себе.

Тражбине наведене у § 35. 2. точки не могу се остварити нити послје докончања нагоде.

§ 61.

На темељу по суду изданогa отправка правомаћно потврђене нагоде и извадка из расправног записника, из којег се види, да дужник није дотичне тражбине побијао, има се против дужника дозволити оврха.

Није ли за пријављену тражбину, коју је дужник побијао, у нагоди дано никаково осигурање (§ 48. алинеја 2.), може вјеровник, ако своју тражбину засвједочи, након изминућа рока одређеног у нагоди за исплату, тражити против дужника забрану а да није дужан напосе исказати погубељ (опасност).

§ 62.

У стечају отвореном послје докончања нагодног поступка не могу се побијати они дужникови правни чини, који су по овој наредби ваљани и које је он извео течајем поступка буди по одредби, коју је издао судац, буди иначе.

Правни чин дужников изведен у смислу нагоде не може се послје докончања нагодног поступка у стечају отвореном против истог дужника побијати, ако је друга странка радила у доброј вјери.

Тражбине, за које је вјеровник добио нампрење одређено у нагоди, имаду се у стечајном поступку др-

жати као намирене; иначе ако је само дио таковог износа исплаћен, држи се у стечају, да је намирен онолики размјерни дио првобитне тражбине, колики је намирен од износа одређенога у нагоди.

IX. ОДСЈЕК.

Обескрепљивање учинака нагоде.

§ 63.

Ако ли је нагода получена, јер је или сам дужник или с његовим знањем друго лице поступало тако, да су усупрот наређења §-а 49. појединим вјеровницима обећане или осигуране особите погодности, које нијесу у нагодној понуди или у расправном записнику о нагоди поменути, или опет ако је дужник буди при стварању нагоде буди при исказивању имовинског стања, које би имало дати повод нагоди, на други начин преварно поступао, може вјеровник у року од двије године послјиге правомоћности потврде нагоде тражити тужбом против дужника, да нагода за њ нема снаге, и према томе, да је дужник обвезан испунити и оно, што му је нагодом отпуштено. За овај двогодишњи рок вриједи опћена правила о застари.

За ову парницу надлежан је само онај суд, у име којег је поступао нагодни судица.

Вјеровник, који је и сам учествовао при чину описаном у алинеји 1., нема право на тужбу.

Тиме, што би на такову тужбу нагода била спрам тужитеља ван снаге стављена, не губи тај тужитељ она права, која су у његову корист у нагоди одређена против дужника или против трећег лица.

X. ОДСЈЕК.

Казнено-правна наређења.

§ 64.

Казнено-правна наређења у свези с том наредбом садржана су у закону од 28. травња 1916. о принудној нагоди ван стечаја.

XI. ОДСЈЕК.

Различна и заглавна наређења.

§ 65.

Не одређује ли се у то наредби ништа друго, имаду за поступак вриједити правила изванпарбеног поступника.

§ 66.

Председници судбених столова (првостепених судова) имаду, чим ова наредба ступи на снагу, именовати по једнога или више судица, који ће као инокосни судци код дотичног судбеног стола водити нагодни поступак.

§ 67.

Нагодни поступак има се водити највећим поспјешењем.

§ 68.

Наредба ова ступа на снагу даном проглашења. Чим ова наредба стане на снагу, вриједит ће наређења §-а 22. банске наредбе од 9. колхоза 1915. број 16.600 само за дужнике, који се могу убројити међу лица поменути у §§-има 2. и 4. банске наредбе

од 27. колхоза 1915. број 17.600. Ако ли је суд гледе дужника, који не спада међу оне поменуће у §§-има 2. и 4. наредбе од 27. колхоза 1915. број 17.600, стечајни поступак обуставио имаде за наставак расправе по званичној дужности одредити ново рочиште.

За дужнике, гледе којих се по 2. алинеји овога §-а има стечајни поступак наставити, почињу рокови обустављени у §-у 22., 2. алинеји банске наредбе од 9. колхоза 1915. број 16.600 даље тећи даном, кад ова наредба ступи на снагу.

Ставили ли дужник приједлог за отворење нагодног поступка унутар два мјесеца послје дана, којег буде ова наредба ступила на снагу, имаду се наредбе §-а 19. и онда примјерно употребити, ако је право поменуто у 1. алинеји §-а 19. стечено и прије тамо одређенога двомјесечнога рока али послје 15. колхоза 1914.

§ 69.

Даља наређења о provedби ове наредбе, напосе о пословном реду, издат ће бан краљевина Хрватске, Славоније и Далмације.

III.

Осим тога објављују се неке одредбе законске на које се позивају Закон и Наредба означени горе под I и II.

к §-у 2. Закона под I.

§ 198 Хрватског стечајног закона гласи:

„Нагода се сматра прихваћеном:

1. Ако на њу изрочно пристане већина овлашћених на гласовање те на рочишту присутних вјеровни-

ках или њихових пуномоћника. Ако иста трајбина пристоји више особах у предријешу или неопредријешу дием, сматрају се све те особе при гласовању једном особом. Исто вриједи у случају дјеломична уступа трајбине без обзира на то, када је уступљено, и

2. ако сброј трајбинах пристајућих вјеровника сачињава бар четири петине сброја свих трајбинах, овлашћених на гласовање.

Рођаци и тасбина презадуженикова у лози усправној његов друг жнидбени, надаље рођаци до четвртога кољена и тасбина до другог кољена побочне лозе (§ 41. опћ. грађ. зак.) не имају права гласа код нагоде принудне. Ако су ти рођаци дотично тасбина пренели свеја права на друге особе, неће ни ове имати права гласа, ако пренос није последио бар шест мјеседих прије отворена стечаја.

Вјеровници, који не станују на подручју стечајнога, суда, могу гласовати и писмено у поднеску, управљену на стечајнога повјереника. Писмени гласови узети ће се у обзир само онда, ако дотични поднесци стигну на руке стечајнога повјереника прије него се започне гласовањем. Писмена читовања морају бити оверовљена по суду или јавном биљезнику, или дотични поднесци подписани по одвјетнику, овлашћену на извршивање одвјетништва у обсегу банскога стола.“

Наредба под II.

к. § 11.

§ 66. хрватског стечајног закона гласи:

„Странке се у поступку стечајном обавјешћују прибићем код суда, у колико овај закон у појединих случајевих не одређује иначе.

Стечајнога управитеља и вјеровнички одбор ваља обавиестити свагда и посебном доставом.

Јавни оглас вреди осим у случају § 77. као ваљана достава и онда, када закон прописује још и посебну доставу, а узимље се, да је убавијест јавним огласом обављена трећега раднога дана иза обелодањена први пут огласа.

Јавни оглас обелодањује се бар једнократном уврстбом у службеном листу, за то одређену.

Обавља ли се достава путем поште, узимље се, да је убавијест на пошту предана, ако се поштанском сведоџбом докаже, да је под надсловом онога, кога ваља обавијестити, на пошту предан препоручен лист, а убавијест се сматра обављеном петог дана, следећега иза предаје на пошту.

Стечајни управитељ обавља своје убавијести редовито без особите формалности, ако треба, путем поште или посредовањем суда.

У осталом треба се држати обњих прописах, постојећих за доставе и грађанских стварих тим, да у оних случајевих, гђе овај закон одређује доставу према прописима изванстечајним у обће, није потребна достава на властите руке и да доставу учеснику, који је у иноземству или се не зна гђе је, надомјеста (замењује) придржаваће судбенога отправака код суда за дотичнога учесника, коме га ваља изручити на захтјев“.

к § 14.

§ 36. хрватског трговачког закона гласи:

„Ради разгледања целог садржаја може суд одредити предложења књига у случају, када се ради о наслеђству, о заједници добара, о диоби друштвенога иметка и о стечају“.

к § 31.

§ 50. хрватског стечајног закона гласи:

„У први разред иду:

1. задње године прије отворена стечаја заостале имаће, храновине и ине заслужбине особах, које су се обвезале на трајне радње у кућанству, господарству или привредном послу презадуженикова, ма биле и дјецом презадужениковом и оставиле његову службу и прије отворена стечаја;

2. примјерени трошкови лечења и погребна, ако је презадуженик умро прије отворена стечаја и у колико ти трошкови нису старији од једне године прије отворена стечаја;

3. задње три године прије отворена стечаја заостали порези, царине, потрошарине и друге јавне даће, које се убиру попут пореза;

4. тражбине малодобниках и скрбљениках гледи имовине, која је по закону под управом отчинском, турском или скрбничком, у колико су тражбине путем правде потјеране течајем тријух годинах иза преставше управе“.

к § 35.

Тач. 3. и 4. § 55. хрватског стечајног закона гласи:

„Из стечајне масе не долазе до исплате;

3. тражбине даровне;

4. глобе ради прекршајах ма каквих“.

Министар Правде,

Д-р. Л. Марковић, с. р.

Сив. Д.
36 159